

Dňa 4. novembra 2011 uplynie 34 rokov od chvíle, keď najväčší športový stánok halových športov v prievidskom okrese bol oficiálne odovzdaný do užívania. Bola to mimoriadna udalosť pre celý stredoslovenský kraj, pretože okrem športovej haly na Pasienkoch v Bratislave nič podobné na Slovensku nebolo.

Tridsať rokov športovej haly

Ako došlo k myšlienke postaviť v Prievidzi viacúčelovú športovú halu (ŠH) s kapacitou 1900 miest? Vyberám z dôvodovej správy projektovej úlohy, ktorú vypracoval projektový útvar DRUPOS Bratislava, pod vedením Prof. Ing. arch. Špičku v roku 1972 – *„V súčasnosti má mesto Prievidza približne 30 tisíc obyvateľov, bez spádových obcí Hradec, Malá a Veľká Lehôtka. Na základe dlhodobých prognóz a predpokladaného ďalšieho rastu mesta vychádzajúc z dlhodobých úloh o koncepcii osídlenia Prievidze a jej spádových oblastí, má mať mesto Prievidza v roku 1980 50 tis. obyvateľov. Vybudovaním haly bude s prihliadnutím na perspektívny rast mesta splnená podmienka rozvoja v oblasti športu, najmä basketbalu.“*

Uvedené okolnosti v tom čase presvedčili zainteresovaných funkcionárov vlády SSR, aby sa v Prievidzi, v centre banského priemyslu Slovenska, hala postavila. Celá akcia bola realizovaná v tzv. „akcii Z“ a bola celá hradená štátnou správou, telovýchovou a svojpomocne v rámci možnosti mesta. Hlavným investorom bol Mestský národný výbor a vyšším dodávateľom Priemstav, n. p., Prievidza. Územné rozhodnutie bolo síce vydané až v marci 1973, ale prvé zemné práce sa začali už v novembri 1972.

Treba pripomenúť zanietenosť a úsilie vtedajších mestských a okresných funkcionárov, ktorí zohrali pri príprave územného rozhodnutia, ako aj počas samotnej výstavby, veľmi významnú úlohu. Menovite predseda MsNV Michal Krajčík, tajomník MsNV a člen mestskej rady Jozef Jančovič, riaditeľ Pórobetónu Štefan Gürtler a predseda ONV Fridolín Gajdošík.

Na výstavbe ŠH sa podieľali mnohé podniky okresu. Boli to predovšetkým Banské stavby, kde sa vyrábali stropné priehradové kovové konštrukcie, Baňa Cigeľ, Baňa Nováky, Drevárske výrobné družstvo Prievidza, Tatranábytok Pravenec, Pórobetón Zemianske Kostolány, Technické a záhradnícke služby (TEZAS) Prievidza a ďalšie.

Uvedenie ŠH do užívania malo pozitívny vplyv na rozvoj predovšetkým halových športov v meste Prievidza. Postupne sa vytvorili útvary talentovanej mládeže, ako napr. športové triedy basketbalu, hádzanej, zápasenia a športovej gymnastiky. Vyššou formou bolo vytvorenie tréningového strediska mládeže v basketbale, v zápasení a športovej gymnastike. Nakoľko sa dosahovali výborné výsledky pri výchove mladých nádejných športovcov, získalo mesto dve strediská vrcholového športu – v zápasení a športovej gymnastike.

Počas existencie ŠH sa v nej viackrát slávilí dosiahnuté úspechy, najmä v kategórii seniorov. V zápasení vo voľnom štýle muži získali 12-krát titul majstra ČSSR. V tomto klube vyrástol jediný majster sveta vo voľnom štýle v rámci Česko-Slovenska Jozef Lohyňa, ktorý v roku 1990 získal bronzovú medailu na olympiáde v Tokiu. Basketbalisti Baníka Cigeľ Prievidza získali svoj prvý titul „Majstra ČSSR“ v ročníku 1988/89. V tom čase prevyšovala návštevnosť na basketbale návštevnosť futbalu. Rekordný počet divákov (3756) bol zaznamenaný na finálovom stretnutí so Spartou Praha, v ktorom sme vyhrali o šesť bodov. Z významných basketbalových družstiev v Prievidzi hrali aj – BK Barcelona, Beneton Trevízo, Olympia Lubľana či Cibona Záhreb. Okrem toho sa tu odohral zápas interkontinentálneho pohára medzi reprezentáciou ČSSR a Portorikom a v rámci osláv 70. výročia organizovaného basketbalu v ČSSR odohrala reprezentácia ČSSR stretnutie s výberom Európy. Za výber Európy vtedy nastúpili dvaja hráči ZSSR – Belestenyj (214 cm) a Tkačenko (222 cm). Vtedy sme mali služobné auto Žiguli a nebolo možné v ňom Tkačenka odvieť do hotela Régia, kde boli hráči ubytovaní, preto sme museli objednať, len kvôli nemu autobus, ktorý ho tam odviezol. Pre jeho výnimočnú výšku nedokázal sa do osobného auta poskladať.

V roku 1980 tu boli majstrovstvá Európy v zápasení mužov vo voľnom štýle, ktorého sa zúčastnilo 19 štátov. V roku 1983 sme organizovali Medzinárodné majstrovstvá ČSSR v stolnom tenise, v roku 1991 majstrovstvá sveta juniorov vo voľnom štýle a gréckorímskom zápasení, ktorého sa zúčastnilo 27 štátov.

Okrem športových stretnutí a šampionátov ŠH často poslúžila aj na organizovanie kultúrnych a spoločenských podujatí – vystúpenie domácich spevákov, hudobných skupín a podobne. Zo zahraničia to bol napr. 40 členný hudobno-tanečný súbor zo Senegalu a 48 členný folklórny súbor z Tahiti.

Asi najväčkolepejšie kultúrne podujatie sa v ŠH uskutočnilo 15. septembra 2001. keď herci Národného divadla z Bratislavy pred divákmi prezentovali veľmi populárny program „Na skle maľované“. O program bol veľký záujem, preto sa v priebehu dňa odohrali dve vystúpenia. V predstavení vystúpili mnohí poprední slovenskí herci na čele s Michalom Dočolomanským.

Za uplynulé obdobie ŠH prevádzkovalo viacero subjektov, hoci stále bola v majetku mesta. Od roku 1977 do 1980 to bol TEZAS a od 1. januára 1981 do 1. marca 1991 Stredoslovenská správa účelových zariadení Liptovský Mikuláš. V tom čase mesto nemuselo prevádzku ŠH dotovať. Po rozpade tejto správy, ktorá sa v Stredoslovenskom kraji starala o 41 rekreačných a telovýchovných zariadení, sa ŠH znova vrátila pod správu TEZAS-u. Od 1. októbra 1996 sa ŠH dostala pod správu Hornonitrianskych uhoľných baní Prievidza, čo možno považovať za správny krok, lebo basketbalový oddiel nepretržite od roku 1996 až do roku 2003 niesol názov Baník Cigel' Prievidza. Čiže 36 rokov vytváral závod Baňa Cigel' dobré finančné a materiálové podmienky pre tento obľúbený šport v Prievidzi. Po transformácii baní to boli od 1. októbra 1997 do 1. októbra 2009 Hornonitrianske bane Prievidza (HBP). V súčasnosti je to CITY ARTÉNA.

V roku 1996 sa okolo ŠH odohrali „čudné hry“. O objekt mali mimoriadny záujem podnikateľské subjekty z Partizánskeho a chceli ho odkúpiť za „lacný groš“. Poslancov ubezpečovali, že v ŠH sa šport vždy zachová a že budú podporovať aj basketbal v Prievidzi. Niekoľko poslancov bolo tejto ponuke naklonených, ale boli medzi nimi aj úradníci zo štátnej správy. Zasluhou zdravej rozvahe a múdrosti väčšina poslancov, s vtedajším primátorom Ing. Vaňom, ponuku odmietla. Bývalá podnikateľská spoločnosť dnes už „nefunguje“, a ktovie akému účelu by dnes ŠH slúžila.

Na záver treba zvýrazniť, že v útrobách ŠH vyrástli stovky nádejných športovcov, ktorí sa neskôr presadili v športe v bývalom Česko-Slovensku, ale mnohí sa dostali „aj do sveta“. Práním pracovníkov ŠH je, aby sa do budúcnosti zachovala náležitá prevádzkyschopnosť celého zariadenia, a aby o služby bol zo strany verejnosti aspoň taký záujem, ako doteraz. Isto budeme mať aj v budúcnosti dobrý pocit z toho, keď zákazníci a verejnosť budú i naďalej radi chodiť do sauny, na masáže i do posilňovne. Na to je treba vytvoriť príjemné a prístupné prostredie, o čo musia dbať všetci zamestnanci športovej haly.

Vedúci strediska ŠH Vladimír Cyril Mečiar